

“Gia đình hạnh phúc - Nền tảng của trường học hạnh phúc”

Gia đình là cái nôi đầu tiên nuôi dưỡng tâm hồn mỗi con người. Trong vòng tay yêu thương của cha mẹ, ông bà, chúng ta lớn lên, học cách yêu thương, biết chia sẻ với mọi người, biết sống trách nhiệm. Một gia đình hạnh phúc không chỉ là nơi ấm áp để trở về, mà còn là nơi hình thành nên nhân cách, cảm xúc và thói quen sống của mỗi người con. Tình cảm gia đình có vai trò vô cùng quan trọng. Brad Henry từng quan niệm: *"Gia đình là la bàn dẫn đường ta. Họ là cảm hứng để ta vươn lên những tầm cao lớn và là sự an ủi những lúc ta loạng choạng"*. Quả thật vậy, trên đời này, không gì có thể thay thế gia đình. Chính từ đó, gia đình hạnh phúc trở thành nền tảng vững chắc không chỉ cho sự phát triển của một cá nhân, mà còn là gốc rễ tạo nên một môi trường giáo dục tích cực: Trường học hạnh phúc.

Trường học là nơi giáo dục trí tuệ và nhân cách, nhưng gia đình mới là nền móng đầu tiên để gieo trồng những giá trị yêu thương. Một trường học hạnh phúc không thể chỉ được xây nên từ sách vở, bàn ghế hay những khẩu hiệu trên tường. Nó được tạo nên từ những con người hạnh phúc – thầy cô hạnh phúc, học sinh hạnh phúc, và cả những gia đình biết cách yêu thương. Khi cha mẹ là những người thầy đầu tiên biết dạy con bằng tình cảm và sự gương mẫu, thì thầy cô ở trường sẽ tiếp tục nuôi dưỡng và phát triển những điều đó. Khi cha mẹ thấu hiểu, đồng hành cùng con; khi gia đình là chốn về ấm áp, học sinh sẽ đến trường với tinh thần lạc quan, tích cực và sẵn sàng sẻ chia niềm vui học tập cùng thầy cô, bạn bè. Gia đình và nhà trường cần đi cùng nhau, nâng đỡ nhau, cùng hướng về mục tiêu chung: Nuôi dưỡng những tâm hồn khỏe mạnh và những con người hạnh phúc.

Một đứa trẻ lớn lên trong một gia đình yêu thương sẽ mang theo trái tim đầy tình cảm, sự tự tin và lòng nhân ái đến trường. Các em sẽ biết cách quan tâm bạn bè, biết lắng nghe thầy cô, và sẵn sàng hợp tác trong học tập cũng như các hoạt động tập thể. Khi mỗi học sinh đều mang theo nguồn năng lượng tích cực từ mái ấm gia đình, thì ngôi trường sẽ trở thành một nơi tràn ngập niềm vui, sự thấu hiểu và đoàn kết.

Ngược lại, một gia đình thiếu vắng sự quan tâm, bạo lực hay lạnh lùng có thể để lại những vết hằn sâu trong tâm hồn trẻ nhỏ. Những nỗi buồn, tổn thương âm thầm sẽ khiến các em khép mình, dễ cáu giận hoặc trở nên bất cần. Điều đó không chỉ ảnh hưởng đến việc học mà còn khiến môi trường lớp học mất đi sự an toàn và gắn bó. Khi gia đình không là chốn bình yên, trường học đôi khi trở thành nơi gồng gánh những cảm xúc tiêu cực mà lẽ ra các em không nên phải mang theo.

Vì vậy, để xây dựng một trường học hạnh phúc, trước hết hãy bắt đầu từ việc xây dựng một gia đình hạnh phúc. Một bữa cơm đầy tiếng cười, một cái ôm ấm áp, một lời động viên đúng lúc từ cha mẹ – tất cả những điều tưởng chừng nhỏ bé ấy lại là viên gạch đầu tiên dựng xây một thể hệ học sinh tích cực, nhân văn và tràn đầy yêu thương. Một em nhỏ được yêu thương sẽ học cách lan tỏa yêu thương. Một em nhỏ được lắng nghe sẽ biết cách tôn trọng người khác. Và từ những điều nhỏ bé đó, trường học sẽ trở thành nơi an lành, nơi niềm vui học tập được nuôi dưỡng bằng lòng nhân ái và sự thấu cảm. Bởi lẽ, chỉ khi trái tim được sưởi ấm bởi tình thân, đôi mắt mới có thể nhìn cuộc đời bằng ánh sáng yêu thương. Và từ những mái ấm ấy, chúng ta sẽ cùng nhau tạo nên một cộng đồng giáo dục tử tế, nhân văn và tràn đầy hy vọng.

Là một giáo viên, tôi có may mắn được đồng hành với các con học sinh không chỉ trên con đường tri thức, mà còn trong hành trình trưởng thành. Tôi có thể dạy các em cách giải một bài toán, viết một đoạn văn, nhưng tôi không thể thay thế vai trò của gia đình trong việc nuôi dưỡng cảm xúc và niềm vui sống của các con. Hạnh phúc của một học sinh bắt đầu từ ánh mắt dịu dàng của mẹ mỗi sáng, từ cái ôm vội vàng của cha trước khi đến trường, từ bữa cơm có tiếng cười quây quần. Qua mỗi ánh mắt, mỗi nụ cười hay thậm chí là những biểu hiện buồn bã, lặng lẽ, tôi nhận ra rằng: gia đình chính là tấm gương phản chiếu rõ nhất đến tinh thần, thái độ và hành vi của học sinh ở trường. Tôi cũng nhận ra rằng, để trường học thực sự là một nơi hạnh phúc, không chỉ cần thầy cô tận tâm, cơ sở vật chất khang trang, phương pháp dạy học hiện đại hay các hoạt động phong phú. – mà còn cần sự đồng hành của những gia đình hạnh phúc. Bởi trường học không thể là “ngôi nhà thứ hai” nếu “ngôi nhà đầu tiên” đang rạn nứt.

Khi một học sinh đến lớp với tâm thế vui vẻ, ánh mắt đầy tự tin, sẵn sàng giao tiếp và học hỏi, tôi hiểu rằng phía sau con là một tổ ấm đủ đầy yêu thương. Các con không chỉ được chăm sóc về thể chất, mà còn được nuôi dưỡng về cảm xúc, được lắng nghe, được khích lệ và được yêu thương một cách lành mạnh. Những bạn học sinh như vậy thường có khả năng kết nối tốt với thầy cô, bạn bè, học tập chủ động và luôn giữ được tinh thần tích cực trong mọi tình huống.

Ngược lại, có những học trò của tôi mang theo đến lớp nỗi buồn, sự lo lắng hoặc cả sự tức giận. Đôi khi các con mất tập trung, dễ nóng giận, khó hòa đồng với bạn bè. Tôi biết, đó không phải là lỗi của các con. Đằng sau những biểu hiện ấy, có thể là một mái nhà thiếu tiếng cười, một gia đình còn nhiều khoảng trống về tình cảm hoặc đang gặp khó khăn trong cách nuôi dạy con cái. Lúc ấy, tôi càng thấy rõ hơn vai trò quan trọng. Nhưng chính những điều giản dị ấy lại nuôi dưỡng những tâm hồn lành lặn, đủ đầy và đó là điều quý giá nhất mà tôi luôn mong học trò mình có được.

Các thầy cô giáo – những người làm giáo dục – luôn cố gắng tạo dựng một môi trường học tập tích cực, đầy ắp yêu thương. Nhưng điều kỳ diệu chỉ xảy ra khi điều đó được tiếp nối từ chính gia đình. Một đứa trẻ được ôm ấp trong tình yêu thương ở nhà sẽ biết trao đi nụ cười ở trường. Một học sinh được lắng nghe từ cha mẹ sẽ dễ dàng mở lòng với thầy cô và bạn bè.

Với tư cách là một người giáo viên, tôi luôn mong rằng mỗi học sinh của mình được sống trong một mái ấm thực sự – nơi có tình yêu thương, sự lắng nghe, tôn trọng và sẻ chia. Vì chính từ những tổ ấm ấy, các con sẽ mang theo nguồn năng lượng tích cực đến lớp, góp phần xây dựng nên một môi trường học đường đầy nhân văn, vui tươi và đáng sống. Tôi tin rằng, khi mỗi gia đình biết vun vén yêu thương, khi trẻ em được lớn lên trong sự đùm bọc và chở che, thì không cần nỗ lực quá nhiều, trường học tự nhiên sẽ trở thành một nơi hạnh phúc.

Người viết

Đặng Thị Ngọc Xuyên